

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

תרומות

פרק ח'

א הַאִשָּׁה שֶׁהִיתָה אוֹכֵלֶת בְּתְרוּמָה, וּבָאוּ
וְאָמְרוּ לָהּ "מֵת בְּעֵלֶיךָ" אוּ "גֵרֶשְׁךָ", וְכֵן הֶעֱבֵד
שֶׁהִיָּה אוֹכֵל בְּתְרוּמָה, וּבָאוּ וְאָמְרוּ לוֹ "מֵת
רַבֵּךְ" אוּ "מִכְרָךְ לְיִשְׂרָאֵל" אוּ "נִתְּנָךְ בְּמִתְנָה"
אוּ "עָשָׂאָךְ בֶּן חוֹרִין", וְכֵן פָּהֵן שֶׁהִיָּה אוֹכֵל
בְּתְרוּמָה, וְנוֹדַע שֶׁהוּא בֶּן גְּרוּשָׁה אוּ בֶּן חִלּוּצָה
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְתִיב קֶרֶן וְחוּמָשׁ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
פּוֹטֵר.

הָיָה עוֹמֵד וּמִקְרִיב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְנוֹדַע
שֶׁהוּא בֶּן גְּרוּשָׁה אוּ בֶּן חִלּוּצָה – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר כָּל הַקְּרָבָנוֹת שֶׁהִקְרִיב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ
פְּסוּלִים, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְכַשֵּׁר. נוֹדַע שֶׁהוּא בַּעַל
מוֹם, עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה.

ב וְכוּלָם שֶׁהִיתָה תְרוּמָה בְּתוֹךְ פִּיהֶם – רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִבְלְעוּ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
יִפְלוּטוּ. אָמְרוּ לוֹ "נִטְמָאתָ" וְ"נִטְמָאת תְרוּמָה"
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִבְלְעוּ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
יִפְלוּטוּ. "טְמֵא הָיִיתָ" וְ"טְמֵאָה הָיְתָה תְרוּמָה",
אוּ נוֹדַע שֶׁהוּא טָבֵל, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֵלָא
נִיטְלָה תְרוּמָתוֹ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁלֵלָא נִפְדּוּ,
אוּ שְׁטַעֲמֵם טַעֲמֵם פִּשְׁפֵּשׁ לְתוֹךְ פִּי – הָרִי זָה
יִפְלוּטוּ.

ג הָיָה אוֹכֵל בְּאֶשְׁכּוֹל וְנִכְנַס מִן הַגִּינָה לְחֶצֶר
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִגְמֹר, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
לֹא יִגְמֹר. חֲשִׁיכָה לַיְלִי שֶׁבֶת – רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר יִגְמֹר, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֹא יִגְמֹר.

ד יֵינוֹן שֶׁל תְרוּמָה שְׁנִיתְגַּלְתָּה, יִשְׁפֹּף, וְאִין
צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁל חוּלִין. שְׁלֵשָׁה מִשְׁקִין אֲסוּרִים
מִשׁוּם גְּלוּי: תַּמִּים וְהֵינוֹן וְהַחֶלֶב, וְשֶׁאֵר כָּל
הַמִּשְׁקִין מוֹתָרִים. כִּמָּה לִישְׁהוּ וְהָיוּ אֲסוּרִין?
כְּדִי שִׁיֵּצֵא הַרְחֵשׁ מִמְּקוֹם קְרוֹב וְיִשְׁתָּה.

תרומות

פרק ח'

א הַאִשָּׁה שֶׁהִיתָה אוֹכֵלֶת בְּתְרוּמָה, וּבָאוּ
וְאָמְרוּ לָהּ "מֵת בְּעֵלֶיךָ" אוּ "גֵרֶשְׁךָ", וְכֵן הֶעֱבֵד
שֶׁהִיָּה אוֹכֵל בְּתְרוּמָה, וּבָאוּ וְאָמְרוּ לוֹ "מֵת
רַבֵּךְ" אוּ "מִכְרָךְ לְיִשְׂרָאֵל" אוּ "נִתְּנָךְ בְּמִתְנָה"
אוּ "עָשָׂאָךְ בֶּן חוֹרִין", וְכֵן פָּהֵן שֶׁהִיָּה אוֹכֵל
בְּתְרוּמָה, וְנוֹדַע שֶׁהוּא בֶּן גְּרוּשָׁה אוּ בֶּן חִלּוּצָה
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְתִיב קֶרֶן וְחוּמָשׁ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
פּוֹטֵר.

הָיָה עוֹמֵד וּמִקְרִיב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְנוֹדַע
שֶׁהוּא בֶּן גְּרוּשָׁה אוּ בֶּן חִלּוּצָה – רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר כָּל הַקְּרָבָנוֹת שֶׁהִקְרִיב עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ
פְּסוּלִים, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְכַשֵּׁר. נוֹדַע שֶׁהוּא בַּעַל
מוֹם, עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה.

ב וְכוּלָם שֶׁהִיתָה תְרוּמָה בְּתוֹךְ פִּיהֶם – רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִבְלְעוּ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
יִפְלוּטוּ. אָמְרוּ לוֹ "נִטְמָאתָ" וְ"נִטְמָאת תְרוּמָה"
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִבְלְעוּ, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
יִפְלוּטוּ. "טְמֵא הָיִיתָ" וְ"טְמֵאָה הָיְתָה תְרוּמָה",
אוּ נוֹדַע שֶׁהוּא טָבֵל, וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שְׁלֵלָא
נִיטְלָה תְרוּמָתוֹ, וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁלֵלָא נִפְדּוּ,
אוּ שְׁטַעֲמֵם טַעֲמֵם פִּשְׁפֵּשׁ לְתוֹךְ פִּי – הָרִי זָה
יִפְלוּטוּ.

ג הָיָה אוֹכֵל בְּאֶשְׁכּוֹל וְנִכְנַס מִן הַגִּינָה לְחֶצֶר
– רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִגְמֹר, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר
לֹא יִגְמֹר. חֲשִׁיכָה לַיְלִי שֶׁבֶת – רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר יִגְמֹר, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר לֹא יִגְמֹר.

ד יֵינוֹן שֶׁל תְרוּמָה שְׁנִיתְגַּלְתָּה, יִשְׁפֹּף, וְאִין
צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁל חוּלִין. שְׁלֵשָׁה מִשְׁקִין אֲסוּרִים
מִשׁוּם גְּלוּי: תַּמִּים וְהֵינוֹן וְהַחֶלֶב, וְשֶׁאֵר כָּל
הַמִּשְׁקִין מוֹתָרִים. כִּמָּה לִישְׁהוּ וְהָיוּ אֲסוּרִין?
כְּדִי שִׁיֵּצֵא הַרְחֵשׁ מִמְּקוֹם קְרוֹב וְיִשְׁתָּה.

תרומות

פרק ח'

ה ש ה ה ש ה
ה ר י א ב ט ש
ו א ס

ו ת ו ו ו ו
ו ו א ה ט א
ז ו ק א ת ו מ ט
ש ב ל א ו ה א
מ ס ג

ז ה ש י א מ ג
ו ג מ

ח ת ש ת ש ט
ר א א א ה מ ב
ה י ב ה ו ה
מ י ו י א א א ה
מ ב ה ב ה י ב
ה ו ה מ י א י ר
ג א א י א י ב ד

ט ח ש ע ה ו
ט מ ר א ו י ש
י ל מ ר ב י
ו ל ר א א ת ו ו
י ב

י ו ת ש ש ש מ ר
א ו י ש י ל מ
ר ב י ו ו ל ר א
א ת ו ו ו י ב

יא ו ז ו ז א ר י ל ז
ה ת ש מ ש מ א
מ ו ת ש ה ט מ
ל ו ש ת ב א ל ג
ת ל א מ ו ו ל ה א
מ א ט ר א א י
א פ ו י ל א מ ו ר
י א י ל א מ ש ה

יב ו ג ש ל ג ת א
מ ו ו ל ה א מ א
ט א י א ט ו י ל
ג א מ

תרומות

פרק ח'

ה שיעור המזים המגולין, כדי שתאבד בהם המרה. רבי יוסי אומר בכלים כל שהן, ובקרקעות ארבעים סאה.

ו ניקורי תאנים וענבים וקישואין והדלושין והאבטיחים והמלפפונות, אפילו הם כפר, אחד גדול ואחד קטן, אחד תלוש ואחד מחובר – כל שיש בו ליחה, אסור. ונשוכת הנחש אסורה, מפני סכנת גפשות.

ז המשמרת של יין, אסורה משום גלוי, ורבי נתנה מתיר.

ח חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה – רבי אליעזר אומר אם היתה מונחת במקום התורפה, נניחה במקום המוצנע, ואם היתה מגולה, יכסנה. ורבי יהושע אומר אם היתה מונחת במקום המוצנע, נניחה במקום התורפה, ואם היתה מכוסה, יגלנה. רבן גמליאל אומר אל יחדש בה דבר.

ט חבית שנשברה בגת העליונה, והתחתונה טמאה – מודה רבי אליעזר ורבי יהושע שאם יכולים להציל ממנה רביעית בטהרה, יציל, ואם לאו, רבי אליעזר אומר תרד ותיטמא, ואל יטמאה בידיו.

י וכן חבית של שמן שנשפכה – מודה רבי אליעזר ורבי יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית בטהרה, יציל, ואם לאו, רבי אליעזר אומר תרד ותבלע, ואל יבלענה בידיו.

יא ועל זו ועל זו אמר רבי יהושע: לא זו היא תרומה שאני מוזהר עליה מלטמאה, אלא מלאכלה. ובל טמאה כיצד? הנה עובר ממקום למקום וכפרות של תרומה בידו, אמר לו נכרי "תן לי אחת מהן ואתמאה, ואם לאו, הרי אני מטמא את כולה" – רבי אליעזר אומר יטמא את כולה, ואל יתן לו אחת מהן ויטמא, רבי יהושע אומר יניח לפניו אחת מהן על הסלע.

יב וכן נשים שאמרו להם נכרים "תנו אחת מכם ונטמאה, ואם לאו, הרי אנו מטמאים את כולכם" – יטמאו את כולן, ואל ימסרו להם גפש אחת מישראל.

